

§ 11. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia traci moc:

- 1) okólnik Nr 2 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie ubezpieczenia od ognia i innych wypadków losowych (Dz. Urz. Min. P. i H. Nr 7, poz. 34),

2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego znak: CE9D—10—03/88 z dnia 10 października 1949 r. w sprawie zaktualizowania wysokości sum ubezpieczenia w zawartych umowach ubezpieczenia od ognia oraz inne przepisy sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*
Minister Finansów: w z. *W. Jastrzębski*

779

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 czerwca 1951 r.

w sprawie zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy od podatników podlegających obowiązkowi podatkowemu według przepisów działu III, rozdział II dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 17 ust. 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisom niniejszego zarządzenia podlegają nie objęte zasadami systemu finansowego przedsiębiorstwa i majątki pod zarządem państwowym oraz te przedsiębiorstwa zorganizowane w formie spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, które zostały podciągnięte pod przepisy działu III, rozdział II dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414).

§ 2. Podatnicy określani w § 1 obowiązani są do wpłacania zaliczek na podatek dochodowy w terminie do dnia 25 następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

§ 3. Podstawę obliczenia zaliczki stanowi zysk bilansowy za dany okres, a w odniesieniu do podatników nie sporządzających bilansów miesięcznych — zysk przypadający na dany okres według planów finansowo-gospodarczych.

§ 4. 1. Podatnicy, określani w § 1, obowiązani są składać deklaracje na zaliczki miesięczne w terminach płatności zaliczek. W składanych deklaracjach należy podawać podstawę obliczenia zaliczki i jej wysokość. Do deklaracji powinien być dołączony bilans miesięczny, jeżeli jest on sporządzany.

2. Podatnicy, którzy nie sporządzają bilansów miesięcznych, obowiązani są przedkładać organom finansowym raz na kwartał, w terminie do dnia 25 miesiąca następującego po upływie kwartału, bilanse okresowe wraz z deklaracjami.

3. Jeżeli z bilansu okresowego będzie wynikało, że zaliczki wpłacono w kwocie niższej od kwoty, jaka wypada z bilansu okresowego, na podatniku ciążyć będzie obowiązek dokonania dodatkowej wpłaty w terminie przewidzianym do składania bilansu okresowego.

4. W przypadku, gdy wpłaty przekroczyły kwotę zaliczki, jaka wypada z bilansu okresowego, podatnikowi służy prawo żądania zarachowania kwoty nadpłaconej na poczet następnych zaliczek.

5. Brak zysku bilansowego w poszczególnych miesiącach (kwartałach) zwalnia podatników od obowiązku uiszczenia zaliczki pod warunkiem przedłożenia organom finansowym deklaracji wraz z bilansem miesięcznym (kwartalnym).

6. Obowiązek przedkładania bilansów miesięcznych (okresowych) nie dotyczy podatników, zwolnionych od tego obowiązku na mocy indywidualnych decyzji.

§ 5. Wysokość zaliczki na podatek dochodowy od podatników, określonych w § 1, wynosi 50% zysku.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

780

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 23 marca 1951 r.

w sprawie zatrudnienia inwalidów.

Na podstawie pkt VIII uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 listopada 1950 r. w sprawie opieki nad inwalidami wojennymi i wojskowymi zarządza się, co następuje:

§ 1. Inwalidą w rozumieniu tego zarządzenia jest każdy, kto w związku z wojną, służbą wojskową, na skutek nieszczęśliwego wypadku albo choroby dotknięty został kalectwem lub częściową utratą zdolności do pracy.

§ 2. Kierownicy podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego instytucji i przedsiębiorstw państwowych oraz zarządy spółdzielni powinny dążyć do systematycznego powiększania liczby zatrudnionych inwalidów.

Ustalone w obowiązujących przepisach minimalne

normy zatrudnienia inwalidów należy przekraczać we wszystkich przypadkach, gdy tylko jest to możliwe. Przy równych kwalifikacjach zawodowych pierwszeństwo do otrzymania zatrudnienia przysługuje inwalidzie wojennemu i wojskowemu, a następnie innym inwalidom.

§ 3. Wszystkie czynności, które mogą być wykonywane przez inwalidę, powinny być im powierzone. Jeżeli w danym dziale pracy jest już zatrudniony pracownik, który nie jest inwalidą, należy w ramach zakładu dokonać odpowiednich przesunięć, tak aby praca inwalidy mogła być należycie wykorzystana.

§ 4. Inwalidów należy zatrudniać stosownie do ich kwalifikacji zawodowych, starać się o stałe podwyższanie ich kwalifikacji oraz otaczać ich opieką.